

1. Oslovovací dopis

ÚSTAV PRO SOUDOBÉ
DĚJINY AV ČR, v.v.i.
Vlašská 9, 118 40 Praha 1
Tel: 257 286 362
E-mail: usd@usd.cas.cz,
www.usd.cas.cz

CENTRUM ORÁLNÍ HISTORIE
Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v.v.i.
Vlašská 9, 118 40 Praha 1
Tel: 257 286 357, 358, 359
Fax: 257 531 121
www.coh.usd.cas.cz

V Praze 27. 3. 2014

Vážený pane Pluhaři,

dovoluji si, se na Vás obrátit s žádostí o poskytnutí rozhovoru pro studentský projekt, který se zabývá indiánským hnutím v České republice.

Jsem studentkou magisterského oboru Orální historie - soudobé dějiny na Fakultě humanitních studií University Karlovy v Praze. Orální historie je metoda historického výzkumu, která využívá vzpomínky a zkušenosti pamětníků k postihnutí různých oblastí historie. Za téma své diplomové práce jsem si zvolila "Indiánskou subkulturu v České republice."

Mým cílem je poukázat na méně známou subkulturu českého prostředí, zmapovat počátky hnutí, které sdružilo osoby, jež se různým způsobem zajímají o kulturu severoamerických indiánů, a jeho postupný vývoj i v kontextu aktuální politické situace v zemi. Dále také vyzdvihnout charakteristické rysy skupiny, jako různá nepsaná pravidla, zvyky, slang, indiánská jména a přezdívky uvnitř hnutí, ale i takové, které se projevují navenek ve stylu oblékání, bydlení, hudebního stylu apod.

Pokud budete souhlasit s poskytnutím interview, bude se jednat o rozhovor s úvodním životopisným vyprávěním a následně částí zaměřenou přímo na indiánské hobby. Po skončení nahrávání Vás požádám o podpis souhlasu s použitím nahrávky, který Vám zaručuje přesné vymezení možnosti využití nahraného rozhovoru. Nahrávku a následně i její přepis Vám zašlu či předám.

Zvažte prosím svou účast v tomto projektu. Během 14 dní se s Vámi spojím telefonicky. Pokud máte nějaké dotazy neváhejte mě kontaktovat na níže uvedených kontaktech.

S pozdravem a přáním hezkého dne
Eliška Jandová
Nikoly Tesly 1096/12
Praha 6
jandovaeliska@seznam.cz
+420 728 072 782

2. Oslovení narátoři

	Jméno	Přezdívka	Místo	Oslov. dopis	Kontakt		Rozhovor
1.	Milan Mráz	Čikala	Praha	Email/6. 3. 14	CikiCikala@seznam.cz	604 520 724	2. 4. 14/ 12h
2.	Karolína Majerová		Praha	Email/6. 3. 14	k.majerova@email.cz	732 580 196	NE
3.	Petr Mouka	Warapa	Praha	Email/6. 3. 14	warapa@seznam.cz	604 963 048	25. 3.14/ 17h
4.	Helena Rendlová	Sihasapawin	Klučov u Třebíče	Email/11. 3. 14	swampelena@seznam.cz	731 562 324	NE
5.	Jan Ulrich	Tatanka		Email/26. 3. 14	jfullrich@gmail.com		Nezastižen.
6.	Antonín Pluhař		Praha	Poštou/27. 3. 14	Žena Jiřina	774 105 527	23. 4./ 15.30
7.	Roman Konečný	Hanwi	Kdyně	Email/6. 3. 14	kony-mykon@seznam.cz	724 022624	3. 4. 14/ 16h
8.	Dušan Hanák	Osni	Přílepy (okr. Kroměříž)	Email/11. 3. 14	osni@seznam.cz	777 672 691	18. 3. 14/ 15h
9.	Bohuslav Švára	Aki	Ústí nad Labem	Email/11. 3. 14	akicita.sapa@seznam.cz	476 103 385	4. 4. 14/12 h
10.	Andrea Švárová		Ústí nad Labem	Email/11. 3. 14			4. 4. 14/17 h
11.	Roman Tadič	Smích	Rumburk	Email/11. 3. 14	roman.tadic@tiscali.cz	412 331 147	NE
12.	Ludmila Kohoutová	Líza	Plzeň	FB 19. 3. 14	FB	723 646 696	25. 3. 14/ 9h
13.	Mírka Veselá	Dešťovka	České Budějovice	Email/19. 3. 14	destovka@seznam.cz	775 205 470	21. 4. 14/11h
14.	Lucie Janečková	Agleška	Uničov	Email/11. 3. 14	drakiada@atlas.cz	777 144 786	NE
15.	Lukáš Navrátil	Eagle Eye	Brno	Email/11. 3. 14	indiani@indiani.cz	777 090 754	NE
16.	Jiří Sokolíček	Vlk	Václavice (okr. Liberec)	Poštou/20. 3. 14	Václavice 30, Hrádek nad Nisou 463 34	607 602 986	17. 4. 14/11h
17.	Jiří Šimberský	Pes	Smržovka (okr. Liberec)	Poštou/20. 3. 14	Nám.TGM 671, Smržovka, 468 51	777 761 915	17. 4. 14/14h
18.	Tomáš Giesl	Chodí vodou	Šumperk	Os. 22. 3. 14	tom.giesl@post.cz	774 721 202	10. 4. 14/10.30h
19.	Ladislav Pleticha	Čapawaha	Most	Email/26. 3. 14	ladislav.pleticha@seznam.cz	Nenalezen vhodný termín.	
20.	Petr Tuček	Huron	Brno	Os. 22. 3. 14			28. 3. 14/ 14h
21.	Kamila Košťáková		Mohelnice	Email/19. 3. 14	tetatamca@seznam.cz	608 748 317	10. 4. 14/17h

3. Realizované rozhovory

Jméno	Ročník	Město	Místo	Oslov. dopis / forma	Datum	Délka rozhovoru
Dušan Hanák	1978	Přílepy	bydliště	11. 3. 2014 / email	18. 3. 2014	1 hod. 20 min.
Ludmila Kohoutová	1963	Plzeň	bydliště	19. 3. 2014 / FB	25. 3. 2014	1 hod. 32 min.
Petr Mouka	1971	Praha	bydliště	6. 3. 2014 / email	25. 3. 2014	1 hod. 22 min.
Petr Tuček	1984	Brno	bydliště	22. 3. 2014 / osobně	28. 3. 2014	1 hod. 27 min.
Milan Mráz	1967	Praha	bydliště	6. 3. 2014 / email	2. 4. 2014	2 hod. 42 min.
Roman Konečný	1974	Kdyně	bydliště	6. 3. 2014 / email	3. 4. 2014	2 hod. 1 min.
Bohuslav Švára	1972	Ústí nad Labem	bydliště	11. 3. 2014 / email	4. 4. 2014	1 hod. 47 min.
Andrea Švárová	1974	Ústí nad Labem	bydliště	11. 3. 2014 / email	4. 4. 2014	29 min.
Tomáš Giesl	1976	Šumperk	kavárna	22. 3. 2014 / osobně	10. 4. 2014	2 hod. 44 min.
Kamila Černá	1974	Mohelnice	bydliště	19. 3. 2014 / email	10. 4. 2014	1 hod. 30 min.
Jiří Sokolíček	1951	Liberec	kulturní centrum	20. 3. 2014 / poštou	17. 4. 2014	1 hod. 15 min.
Jiří Šimberský	1952	Liberec	kulturní centrum	20. 3. 2014 / poštou	17. 4. 2014	42 min.
Miroslava Veselá	1973	Hosín	bydliště	19. 3. 2014 / email	21. 4. 2014	1 hod. 2 min.
Antonín Pluhař	1946	Praha	bydliště	27. 3. 2014 / poštou	23. 4. 2014	2 hod. 41 min.

4. Průvodce rozhovorem

Životopisné vyprávění

- rodina, dětství, vzdělání, manželství, zaměstnání

Počátek zájmu o indiány

Co byl prvotní impuls?

- vzdor proti socialistickému režimu, zasněnost-romantika, nedostatek spirituality v moderním životě, odtržení od přírody, útek od reality, krize systému

- osoba, která tě k indiánům přivedla/dobrodružná literatura/film/odborné publikace - encyklopedie, cestopisy

S kým si začal jezdit? - skupina, kmen, oblast

Stýkali jste se s dalšími hobbyisty v republice? Byli jste s nimi v kontaktu?

Kolik vás bylo?

Vývoj zájmu

- zájem o specifický kmen či oblast

- zacílení na řemeslo/spiritualitu

Cesty do zahraničí

- pobyty v zahraničí/v rezervacích

- zkontaktování s native

- postoj native k tvému zájmu

- zážitky

Jak tě to ovlivnilo? Změnilo to tvůj přístup k „euroindiánství“?

Indiánství versus realita

Jak spojuješ svůj koníček s každodenním životem?

Projevuje se nějak tvůj koníček ve stylu bydlení, oblékání apod.?

Jak ti zasáhlo do partnerského případně rodinného života? - původní rodina, partneři, děti

Jak vnímají děti s dospíváním tvůj koníček/životní styl?

Indiánská spiritualita

Je pro tebe důležitá? Zajímáš se o ni?

Nahrazuje ti nějakým způsobem náboženství, jehož tradice byla v ČR přerušena?

Aktivity - pow wow, táboření, přednášky, výstavy, koncerty - EUROINDIÁNI

Organizoval jsi někdy nějakou indiánskou akci?

- pow wow v rámci táboření

- příklad

Aktivity - pow wow, táboření, přednášky, výstavy, koncerty - VEŘEJNOST

Organizoval jsi někdy nějakou indiánskou akci? Jaký měla ohlas?

- uveď příklad

POW WOW - halová pow wow - tradice, změny; open air pow wow - tradice

Obchod - "zpeněžení hobby"

Jak jej vnímáš? - pozitivně, negativně

Kdy jsi začal prodávat své výrobky?

- výroba replik a novodobých indiánských předmětů

- taneční a hudební vystoupení

- akce pro děti - školy, westernová městečka apod.

Ženy

- ženy, které se zajímají o indiány z vlastní iniciativy X ženy partnerky

Odlišuje se pozice žen v tomto hnutí oproti českým standardům?

Indian Corral

Reflexe

Jak ti ovlivňuje život? Co ti přináší nebo možná také bere?

Považuješ se za indiána?

Euroindiánství a politika

Jakým způsobem zasahovala politická situace v zemi do věnování se tvému koníčku?

Měl jsi někdy problémy kvůli dlouhým vlasům/vyholené hlavě?

Jak se změnilo euroindiánství po roce 1989?

Jaký mělo dopad rozdělení Československa na indiánský koníček? Jezdíte na společné akce?

5. Udělení souhlasu ke zpracování a zpřístupnění osobních a citlivých údajů

ÚSTAV PRO SOUDOBÉ DĚJINY AV ČR, v.v.i.
Vlašská 9, 118 40 Praha 1
Tel: 257 286 362
E-mail: usd@usd.cas.cz, www.usd.cas.cz

CENTRUM ORÁLNÍ HISTORIE
Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v.v.i.
Vlašská 9, 118 40 Praha 1
Tel: 257 286 357, 358, 359
Fax: 257 531 121
www.coh.usd.cas.cz

Udělení souhlasu ke zpracování a zpřístupnění osobních a citlivých údajů

Podle zákona č.101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, uděluji Elišce Jandové svůj souhlas se zpracováním, k vědeckým a vzdělávacím účelům, svých osobních a citlivých údajů zaznamenaných během rozhovoru, který jsem poskytl v rámci výzkumného úkolu „Indiánská subkultura v České republice.“

Souhlasím, aby byl rozhovor uložen v osobním archivu tazatelky.

Souhlasím/nesouhlasím*, aby byl rozhovor uložen ve Sbírce rozhovorů Centra orální historie Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR a ve formě zvukového záznamu nebo přepisu zpřístupňován k vědeckým a vzdělávacím účelům.

Další ujednání:

.....
.....
.....
.....

V dne

.....
Jméno

.....
Podpis

* Nehodící se škrtněte.

6. Životní příběhy narátorů

Dušan Hanák alias Píta Ominý

Narodil se 26. 6. 1978 v Přílepech v okrese Kroměříž, kde vyrůstal v nedalekém Holešově. Po studiu na gymnáziu pokračoval ve vzdělávání na Vyšší odborné škole sociálně pedagogické v Praze. Během civilní služby působil ve Středisku výchovné péče Domek ve Zlíně, kde následně začal pracovat a působí tam dodnes. Po návratu z vojny ještě dálkově vystudoval na Palackého univerzitě v Olomouci bakalářský program se zaměřením na speciální pedagogiku. Je ženatý a má dva syny.

K zájmu o severoamerické indiány se dostal skrze skauting a woodcraft. Od 17 let jezdil samostatně s přáteli z okolí bydliště a následně se seznámil s Janem Ulrichem z Valašského Meziříčí a kmenem Hajča Tijošpáye. Tehdy se začal věnovat tradicím a jazyku kmene Lakotů. Jako jeden z mála českých indiánů se nevěnuje pouze oživené historii, ale zaměřuje se i na současnou kulturu, především indiánskou spiritualitu.

Poprvé navštívil Lakoty ve Spojených státech roku 2003, další cesta následovala roku 2007. V následujícím roce se v Česku setkal s obřadníkem kmene Černonožců Pablem Russelem. Toto setkání bylo pro narátora zlomové. Získané vědomosti jej přivedli k rozhodnutí stát se jedním z účastníků obřadu Tance slunce, který pořádají každoročně kanadští Černonožci a jichž se od roku 2009 účastní. Díky několikaleté účasti na tomto obřadu a studiu černonožské tradice mu bylo uděleno oficiální pověření k vedení obřadů potní chýše. On sám i jeho manželka a synové dostali tradiční indiánská jména od svých černonožských příbuzných. Koníček se pro něj stal životní filosofií, která prostupuje i jeho každodenní život, ať už v podobě zařízení bytu, modliteb nad lakotskou a černonožskou dýmkou, aplikováním principů černonožského léčitelství v pedagogické a sociální práci či samotném vedení obřadů potní chýše. Je jedním z těch, kteří se snaží šířit osvětu v české indiánské subkultuře, týkající se respektu k duchovním tradicím a k americkým indiánům jako jejich nositelům.

Ludmila Kohoutová alias Líza

Narodila se 22. 7. 1963 v malé vesnici na Šumavě, kde strávila se svými čtyřmi sourozenci spokojené dětství. Kvůli katolickému vyznání rodiny jí nebylo umožněno studovat pedagogiku, jak si přála, a proto vystudovala Střední průmyslovou školu textilní v Aši obor oděvnictví. Po

ukončení studií v roce 1982 hledala zaměstnání na Šumavě, ale nakonec se rozhodla odejít do Plzně, kde měla přátele mezi trempy. Trempinku se začala věnovat na střední škole a skrze něj se i seznámila s prvními českými indiány, mezi nimi se svým budoucím manželem. Společně s dalšími přáteli vytvořili kmen Wiyohpeyáta a začali se věnovat oživené historii. Narátorka je vdaná a má dvě dospělé děti, syna a dceru.

Ještě před revolucí se s manželem pustili do podnikání s indiánskými výrobky a především s nedostatkovým materiálem pro jejich výrobu. Narátorka nejprve dále pracovala jako úřednice v bance, ale nakonec se začala plně věnovat pouze indiánským řemeslům a prezentaci kultury indiánů plání. Inspiraci získali na svých cestách do Spojených států, kam poprvé zavítali v roce 1994. S manželem vytvořili obchod s indiánským a westernovým vybavením a začali pořádat taneční vystoupení i letní tábory pro děti. Vyvrcholením jejich aktivit bylo vytvoření muzea amerického západu West Park v Plzni, v rámci jehož areálu i sami bydlí. Jejich dvě děti se nadále věnují moderním pow wow tancům a vystupují na komerčních vystoupeních pořádaných svými rodiči.

Pro narátorku se koníček stal hlavním zdrojem obživy a projevil se i v oblasti partnerství a rodičovství. Byla jednou z průkopnic moderních pow wow tanců a i vzhledem k manželovi, který je v rámci hnutí velmi výraznou osobností (jeden z prvních náčelníků Indian Corralu), je i Ludmila Kohoutová všeobecně známou tváří českých indiánů. Koníčku v podobě táboření ve stylu oživené historie se dnes věnuje minimálně. Ráda cestuje a zajímá se o přírodní léčitelství.

Petr Mouka alias Warapa

Narodil se roku 1971 v Praze a vyrostl v Dejvicích. Vystudoval Střední průmyslovou školu grafickou na Malé Straně v Praze. Mnoho let pracoval ve Vojenském zeměpisném ústavu, kde zúročil vědomosti za studií v přípravě výroby pro tisk map a různých vojenských podkladů a působil též jako reprodukční fotograf. Žije v Praze, je rozvedený a má syna.

K zájmu o severoamerické indiány jej přivedlo působení ve woodcrafterském oddíle Neskenon, který byl postavený na legendách a tradicích kmene Irokézů, a který narátora velmi silně ovlivnil. Samostatně se začal indiánskému koníčku věnovat až po návratu z vojny v roce 1992. Jeho zájem se zaměřoval na lesní indiány oblasti Velkých jezer, především jejich materiální kulturu. Díky kontaktu s členy kmene Bílý Wampum se naučil základní techniky indiánských řemesel a začal se věnovat obchodu s výrobky. Oproti jiným se pro něj řemeslná výroba nestala

hlavním zdrojem obživy, ale naopak zůstala jeho koníčkem a to i přesto, že jeho výrobky jsou velmi ceněny a vlastní je lidé u nás, v Německu, Belgii i Francii. Návštěva Spojených států pro něj byla především konfrontací s přírodními podmínkami a než se samotnými původními obyvateli, jejichž skutečnou situaci lze, dle narátora, z naší pozice jen na dálku podpořit, ale nedá se do ní přímo zasahovat.

Narátor stál u zrodu mladšího proudu indiánské subkultury, zaměřující se právě na indiány lesů. Svou osobností přilákal další bývalé členy oddílu Neskenon, ale inspiroval i mnohé jiné, ať už vyholeným čírem či specifickým oblečením a doplňky.

Petr Tuček alias Hurón

Narodil se roku 1982 ve Zlíně, odkud pocházela jeho matka, ale vyrostl v Brně v rodišti otce. Rodinné zázemí významně formovalo jeho osobnost. Byl to děda, policista a myslivec, který jej přivedl k lásce k přírodě a k respektu k Zemi, jeho matka právnička a jeho otec, „stará mánička“, kterému byla upřena možnost studií a který se proto živil výškovými pracemi. V průběhu dospívání zažíval množství konfliktních situací, které jej vedli k vymezení se vůči většinové společnosti. Od dvanácti let poslouchá punkovou hudbu, nosí vyholené číro, ale především zastává specifické názory a morální standarty vycházející z punkové subkultury. Začal studovat na tesaře, ale studium nedokončil. Věnoval se různým povoláním, v posledních letech se hlavně truhlářině, montážím historických oken a dveří. Narátor má družku a dvě děti.

O indiány se začal hlouběji zajímat ve 14 letech, kdy se zúčastnil prvního Moravského wačipi u Černé hory. Oslovila jej materiální kultura staré doby lesních kmenů oblasti Velkých jezer, které se věnuje v rámci oživené historie. Postupem let se setkal a lépe obeznámil s duchovní kulturou kmene Krí severních plání, která se pro něj stala základem spirituálního života, který prostupuje i každodenní činnosti. Byť Ameriku ještě neměl možnost navštívit, je v úzkém kontaktu s několika rodinami amerických indiánů.

Narátor je znám jako dlouholetý člen tradiční indiánské kapely Dead Dog Singers, kterou v posledních letech vede a udává její směr. Je dalším z těch, kteří poukazují na nutnost respektování živoucích indiánských tradic a amerických indiánů jako jejich nositelů.

Milan Mráz alias Čikala

Narodil se roku 1967 v Praze, kde vyrůstal. V dětství jezdil k prarodičům do vesnice v křivoklátských lesích, kde se zrodila jeho láska k přírodě a pobytu v ní. Kvůli své vizáži a názorům „rockové máničky“ byl v 17 letech vyhozen z učiliště, kde se učil truhlářem, a nastoupil do továrny na výrobu vagónů. Díky zásahu otce se mohl přejít k zahradníkům, kde působil rok a pak odešel na dva roky na vojnu k letectvu. Po návratu se dále živil jako zahradník, ovšem se změnou politické situace se rychle osamostatnil a začal se věnovat umělecké činnosti (různým historickým vystoupením a show nejen v Česku ale především v Německu).

Od 14 let se věnoval trempinku, který jej přivedl k indiánskému koníčku, kterému se věnuje od poloviny 80. let. V rámci oživené historie se zajímá o kmen Vran, hlavně jeho materiální kulturu. Narátor je však především hlavní osobností českých pow wow, která od roku 1996 spolupopřádá. Pro jejich pořádání zužitkovává zkušenosti z četných evropských pow wow i svého působení v různých evropských indiánských kapelách. Je také jedním z průkopníků moderních pow wow tanců. Narátor je i dlouholetým členem občanského sdružení Indian Corral. Jeho velká angažovanost v rámci indiánské subkultury i specifický způsob obživy, společně tvořící kočovný životní styl, zapříčinili, dle slov narátora, fakt, že ve svém věku nemá rodinu.

V oblasti pow wow kultury se snaží šířit osvětu a vzdělávat návštěvníky z řad českých indiánů i široké veřejnosti o významu tanečních slavností pro americké indiány a o jejich duchovní rovině.

Roman Konečný alias Hanwi Ewatonwan

Narodil se v říjnu 1974 v Novém Jičíně a vyrůstal v nedalekých Bartošovicích. Po ukončení gymnázia studoval na vysoké škole v Praze chemii a jako druhý obor biologii a mineralogii, který již nedokončil, neboť se začal věnovat své rodině. Za manželkou se odstěhoval do západních Čech do okresu Domažlic, kde pracuje ve vodárenské firmě, která zajišťuje pitnou vodu celého okresu a zároveň přečištění vod odpadních. Je ženatý a má dospívající dceru.

Indiánskému koníčku se začal věnovat ve 13 letech díky Petru Rajnochovi, tehdejšímu členu kmene Hajča Tijošpaye. Postupně se jeho zájem ustálil na kmenech Mandanů a Hidatsů ze severních plání. Tento zájem ovlivňuje rovinu oživené historie i s jistým přesahem do současnosti. Narátor je v kontaktu s několika specialisty na problematiku orlích per, kteří pochází z rodin s dlouhou tradicí získávání a prodeje per. Jak sám udává, zajímá jej vztah a komunikace

amerických indiánů s přírodními silami i jejich duchovní tradice obecně.

Je náčelníkem a vůdčí osobností kmene Bílých vran, jejichž členové žijí v Plzeňském kraji, je také dlouholetým členem rady Indian Corralu a tedy osobností v rámci subkultury velmi dobře známou. K dalším jeho zájmům patří sokolnictví a japonská bojová umění.

Bohuslav Švára alias Akíčita Sápa

Narodil se roku 1972 v Brně do rodiny s vojenskou tradicí. Dětství a dospívání strávil v Pardubicích, kde se vyučil prodavačem. Původní ideu studia na vojenské akademii po několika nezdarech i změnou preferencí opustil. Za svou budoucí manželkou se odstěhoval do Mostu, kde žili prvních několik let manželství. Narátor se vzhledem ke své méně lukrativní práci rozhodl zůstat místo manželky na mateřské dovolené, během níž se rodina přestěhovala do Ústí nad Labem. Profesionálně působil jako skladník, obchodní zástupce, vedoucí prodejny, závozník a v současnosti jako řidič nákladního automobilu.

K zájmu o indiány se dostal skrze trempink, kterému se věnoval od mládí. Prvního indiánského tábora se zúčastnil roku 1991. Kontaktem s lidmi z občanského sdružení Indian Corral se zrodilo jeho zaujetí kmenem Severních Šajenů, kterému se věnuje dodnes. Přes zaměření na materiální kulturu, narátor poukázal na své zaujetí šajenskou spiritualitou. V Indian Corralu působil jako člen rady i jako náčelník, i když této pozice se z rodinných důvodů vzdal. Přesto zůstal velmi dobře známou osobností proudu oživené historie a to i díky svým obchodním činnostem (prodej materiálů a interních publikací). Koníčku se věnuje společně s manželkou a dětmi. K jeho dalším zájmům patří historie a tanec.

Andrea Švárová

Narodila se roku 1974 v Žatci, pochází z Mostu. Po gymnáziu vystudovala magisterský program se zaměřením na reklamu a management v oblasti veřejné správy. V oboru nepracuje, je zaměstnána u České pošty. Je vdaná a má dvě děti.

Zájem o severoamerické indiány má společný se svým manželem. V české indiánské komunitě se také seznámili. Koníček je pro ni formou trávení volného času s komunitou přátel. S indiánskou kulturou se hlouběji neidentifikuje. Na amerických indiánech ji zaujala materiální kultura a indiánská řemesla. S rostoucími nároky dětí se však koníček stává místo relaxace přítěží. Okolí ji vnímá především v kontextu jejího manžela a tento pragmatický přístup by u ní

neočekávalo.

Tomáš Giesl alias Chodí vodou

Narodil se roku 1976 v Šumperku do rodiny s německými kořeny, považuje se však za českého a šumperského patriota. Vyučil se uměleckým keramikem, ale v oboru nezůstal. Je ženatý a má dvě děti.

Po setkání s členy kmene Bílý Wampum se rozhodl, že když studovat americké indiány, tak v Americe. V 18 letech navštívil Spojené státy americké poprvé, další návštěva, narátorova svatební cesta, následovala v roce 1996. Během té zjistil, že je velká poptávka po indiánských výrobcích a začal si jejich výrobou nejprve přivydělávat a později živit. Do Spojených států jezdí pravidelně alespoň jednou za rok za účelem prodeje i dalšího vzdělávání. Je světově uznávaným odborníkem na práci s urzoními ostny a indiánský design obecně. Patří k několika málo osobám, které jsou schopné rekonstruovat původní technologické postupy. V české indiánské subkultuře je výraznou osobností oblasti oživené historie.

Kamila Černá

Narodila se roku 1974 v Brně, kde vyrůstala. Vyučila se dámskou krejčovou a při práci si doplnila maturitu. V oboru působila 11 let jako švadlena v sériové výrobě. Několik let kombinovala práci doma (bytový textil a patchwork) s prací v rychlém občerstvení. Nyní žije s druhým manželem v Mohelnici.

K indiánskému koníčku se dostala skrze brněnský pionýrský oddíl. Po seznámení se skupinou z Blanska se zapojila do vznikající komunity českých indiánů v Brně a okolí. Jak sama podotýká, pokud by se v té době setkala s komunitou věnující se ožívování keltské či staroslovanské historie, věnovala by se jí.

V rámci indiánské subkultury je velmi dobře známa díky osobě bývalého manžela, mnohaletého náčelníka Indian Corralu. Ona sama nikdy neměla potřebu se drát dopředu a udávat směr, spíše následovala svého bývalého manžela a přátele. Podstatná je pro ni komunita lidí a mezilidské vztahy. Oblastí, kde se sama výrazněji prosadila, byla taneční kultura pow wow. I se svým druhým manželem sdílí tento koníček, ale věnuje se i orientálním tancům, zahrádkaření a jako zálibu si ponechala i tvorbu patchworku.

Jiří Sokolíček alias Vlk

Narodil se 23. 4. 1951 v Liberci, část dětství strávil v Želivce u Dolních Královic, kde měl babičku. Vystudoval střední veterinární školu a následně studoval na vysoké škole zemědělské. Během studií jej od základní školy pronásledovala nálepka proamerického živlu, spojená s odmítnutím vstoupit do Pionýra a následně s aktivitami v rámci trempinku a indiánství. I během vojny byl stále podrobován šikaně kvůli své údajné proamerické činnosti. Byť se narátor snažil argumentovat, že zájem o americké indiány nemůže být v žádném případě chápán jako podpora Spojených států amerických, ale neuspěl. Změna přišla až po roce 1989. Narátor pracoval jako zootechnik, později jako noční hlídač v liberecké zoo a pracovník dětského koutku. Je ženatý a má syna.

Byl členem kmene Severních Šajenů a jedním ze dvou organizátorů legendárních Setkání na severu, kam se od roku 1980 sjížděli první čeští indiáni. Společně s kmenem Bílý Wampum udávali směr a nastavovali laťku pro další zájemce o americké indiány. Byť stál i u založení občanského sdružení Indian Corral, zhruba od poloviny 90. let aktivně netáboří. Důvodem bylo jak rozčarování nad směrem, kterým se čeští indiáni vydali, tak rodinné důvody. I přesto je narátor členy subkultury znám a respektován jako jeden z jejích zakladatelů.

Jiří Šimberský alias Pes

Narodil se 6. 5. 1952 v Jablonci, vyučil se truhlářem a oboru se mnoho let věnoval. Pracoval také jako školník a údržbář. Je podruhé ženatý a má dvě děti.

K indiánskému koníčku se dostal skrze trempink, kde se seznámil se svým dlouholetým kamarádem Jiřím Sokolíčkem. Od roku 1980 spolu pořádali Setkání na severu. Narátor se také věnoval a v menší míře stále věnuje výrobě replik indiánských předmětů a jejich prodeji. S rozšířením zájmu českých indiánů na původní indiánské jazyky a duchovno, přišlo nejprve skepse a nakonec otevřené rozčarování, které spolu s rodinnou situací vedlo k ukončení aktivit v rámci subkultury. Narátor je věřící katolík, a proto je pro něj myšlenka přijetí „indiánského naboženství“ zcela nepochopitelnou. Přestože se aktivně neúčastní aktivit české indiánské subkultury je jejími členy znám a vnímán jako jeden z jejích zakladatelů.

Miroslava Veselá alias Dešťovka

Narodila se roku 1973 v Praze, kde vyrostla a žila až do svých 35 let. Vystudovala střední průmyslovou školu oděvní, obor konstruktérka střihů a módní návrhářka. Oboru se nevěnovala, neboť jí po studiích byla nabídnuta práce vychovatelky ve školní družině. Pro potřeby této práce si ještě musela doplnit pedagogické vzdělání. Této profesi se věnuje dodnes. Je vdaná a žije v Hosíně u Českých Budějovic.

Od mládí jí formovala prostředí trempinku, ve kterém vyrůstala jako dítě svých trempsých rodičů. K zájmu o severoamerické indiány se dostala oklikou přes Trapper's Corral, díky němuž se setkala s lidmi, kteří se zajímají o indiány lesů. Ona sama se zajímá o kmen Apačů. Narátorka ovládá několik indiánských řemesel jako tkání, košíkářství a výrobu keramiky, které kombinuje se znalostí řemesel přinesených bílými kolonizátory jako výroba vinutých perel či dobového oděvu. V indiánském koníčku je pro ni podstatná komunita a trávení času v přírodě. Nikdy nebyla členkou Indian Corralu. K jejím dalším zájmům patří historický i moderní tanec a střelba z historických zbraní.

Antonín Pluhař

Narodil se roku 1946 v Praze na Žižkově, kde vyrůstal. Vyučil se soustružníkem kovů, ale v oboru nepracoval. Během svého profesního života vystřídal různá povolání. Od mládí sportoval a trempoval. Už jeho otec a strýc byli členy osady Havran na Svatojánských proudech a narátor je v tomto směru následoval. Žije nadále v Praze, je ženatý a má dva dospělé syny.

K indiánskému koníčku se dostal postupně přes trempink a woodcraft. V době, kdy už měl rodinu, se zúčastnil svého prvního táboření s českými indiány Setkání na západě koncem 80. let. Několik let se věnoval oživené historii indiánů plání bez přesného vymezení kmene, ovšem s nárůstem požadavků na stylovost účastníků i přibývajících roky se vrátil k trepskému pojetí amerických indiánů jako malebného doplňku života osad.

7. Ukázka kmenových pravidel

PRAVIDLA CESTY

1. O záležitostech kmene rozhoduje Sněm. V případě jakýchkoliv nejasností má Sněm právo veta.
2. Sněm zasedá minimálně jednou ročně (svolává jej náčelník nebo jakýkoliv člen kmene).
3. Při hlasování platí zákon většího počtu hlasů. Hlasují všichni členové kmene starší 15ti let.
4. Roční členský příspěvek činí 240 Kč za jednoho člena kmene, 400 Kč za rodinu.
5. O vyloučení z kmene rozhoduje Sněm.

TÁBOŘENÍ

1. Táboření probíhá do roku 1890.
2. Při nepříznivých podmínkách lze v rámci zachování zdraví použít nestylový oděv či obuv.
3. Na rozestavení týpí na louce dohlíží náčelník kmene či stávající Jestřábí muž.
4. Tábor začíná zahájením a taktéž je veřejně ukončen.
5. Při zahájení tábora označí náčelník Jestřábího muže, který tvoří policejní hlídku během táboření a dohlíží na pořádek na tábořišti, je zodpovědný za přijímání návštěv, obranu tábora, upozorňuje na jakoukoliv nepatříčnost či porušování daných pravidel, má právo zabavit neprávem drženou věc a vybírat hlídky. Jestřábí muž nosí jako symbol svého postavení náčelníkem propůjčený dýmkový tomahavk.
6. Po zahájení tábora je zakázán vjezd vozidel na tábořiště, používání motorových pil a pohyb osob v civilním oblečení – výjimku tvoří návštěvy.
7. Vnitřek týpí, jeho zařízení a činnost v něm je soukromou věcí každého táborníka, pokud tím nijak neomezuje ostatní.
8. Používání fotoaparátů je maximálně diskrétní.
9. Vzniklé odpadky si každý odváží zpět do civilizace.
10. Za zvířata, jejich činy a výkaly plně zodpovídá jejich majitel.
11. Střelné zbraně lze používat pouze v souladu se zákonem o zbraních.
12. Zákaz pokořování cigaret na veřejných místech tábořiště.

VSTUP DO KMENE

1. O přijetí nového člena do kmene rozhoduje Sněm na návrh někoho z kmene.
2. Uchazeč se před vstupem do kmene zúčastní alespoň čtyř kmenových táboření od zahájení po jejich ukončení.
3. Uchazeč zaplatí jednorázový dar 500 Kč (po dohodě lze splácet během roku).

4. Dodržení stylovosti – uchazeč musí mít legíny, mokasíny, košili nebo halenu, bederku, kapote nebo kožich, 4 deky nebo kůže, nůž v pouzdře, sekeru v pouzdře, luk a minimálně 6 šípů v toulci, věci na rozdělování ohně a misku se lžící. Uchazečka musí mít šaty, šaty do horka, mokasíny, legíny, kapote nebo kožich, 4 deky nebo kůže, nůž v pouzdře, věci na vaření (naběračka, kotlík, prkénko, miska, lžice), věci na šití, věci na rozdělování ohně.
5. Po vstupu do kmene získává nový člen jméno.
6. Právo nosit štít, čelenku a obřadní kopí a malovaný plášť schvaluje Sněm.
7. Dívka má právo rozdělovat jídlo.
8. Každá žena, která porodí dítě má právo ve svém týpí vymalovat lining.

CESTA VÁLEČNÍKA A OPRAVDOVÉ ŽELVY

Válečníkem se může člen kmene stát po složení této válečnické zkoušky, která začíná a končí očištěním v iníti, trvá dva dny a každý si vybere svého průvodce, který jej provádí celou zkouškou. Válečník má právo nosit čelenku.

Podmínky Válečnické zkoušky:

- Spát mimo tábor během celé zkoušky.
- Držet půst během celé zkoušky.
- Nastřílet lukem 2400 bodů ze vzdálenosti 25 metrů.
- Kopím zasáhnout 28x daný terč na vzdálenosti 10 metrů.
- Vystřelit a ve vzduchu udržet minimálně 3 šípy najednou.
- Sám postavit týpí bez liningu.
- Rozdělat oheň bez pomoci zápalek do 2 minut.
- Běh či chůze s vodou v ústech na určenou vzdálenost.
- Chytit živého tvora většího než dlaň s prsty.
- Nasbírat a našťipat 4 otepy dřeva, aby je sám neobjal.

Po skončení zkoušky může dotyčný odejít na Vizi.

Podmínky Zkoušky Opravdové želvy:

- Zkouška trvá dva dny.
- Dívka vyšije rozetu o velikosti minimálně 6 cm.
- Postaví s pomocí jedné kamarádky týpí.
- Rozdělá oheň do tří minut bez použití zápalek.
- Přenocuje jednu noc sama v lese.
- Připraví masovou hostinu pro kmen.
- Vyčiní kůži nějakého zvířete velikosti kuny, králíka, atd. mozkem.

PRAVIDLA PRO UŽÍVÁNÍ LOUKY „MNOHA VOS“

1. Louka byla zakoupena především pro naše indiánské aktivity. V průběhu roku, nekoná-li se indiánské táboření, je možno toto místo využít k jiným stylům táboření po předchozí domluvě.
2. O všech aktivitách či úpravách dějících se na tomto tábořišti předem informujte Hanwiho.
3. V případě stejného termínu konání více aktivit je na prvním místě kmenové táboření, ostatní na zvážení Hanwiho.
4. Chovejte se k tomuto místu s úctou, aby i louka se na nás mohla těšit. O našem tábořišti nemusí vědět každý obyvatel domažlicka a přilehlého okolí.

Za kmen Bílé Vrány Hanwi Ewatonwan, Hapatohawi, Čonala Hin a Peta Ečon Čanpi.

8. Ukázky pozvánek

KURS VYŠÍVÁNÍ

Pro všechny, kteří se chtějí naučit vyšít korálky či usoními ostny repliky indiánských předmětů.
KDE ? - V budově ZŠ v Praze 5 - Zbraslavi "NAD PARKEM"
SPOJENÍ ? - Ze Smíchovského nádraží (metro B) autobusy MHD č. 129, 241 a 243.
KDY ? - O víkendu 19. - 20. února 1994 (So:10-18 h., Ne: 9-16 h.)
CENA ? - Pouhých 120,- Kč za oba dny!
PŘÍHLÁŠKY: Osobně u Hinzlwin - Ively Hoffmannové nebo písemně na adrese: I. Hoffmannová, Bryksova 958, 198 00 PRAHA 9 - Černý Most II.
(Uveďte, o výuku čeho máte zájem - korálky X ostny)
Pro mimopražské zájemce je možnost zajistit ubytování v budově školy - spacáky a přezuť s sebou! Po oba dva dny bude polední přestávka na oběd 90 minut.
CO VZÍT S SEBOU ? - Pro práci s korálky malý talířek a nůžky. Pro práci s ostny malé nůžky, přikénko nebo misku s plochým dnem a misku na vodu. A pro obojí přibalte dva plně batohy trpělivosti a pečlivosti.
Materiál na výuku vám bude poskytnut ZDARMA! a mimo to si budete moci zakoupit potřebný materiál pro další práci. K dispozici vám budou katalogy a fotografie z USA, Kanady a Německa!
Na setkání s vámi se těší
WHITE WAMPUM

VÝUKU INDIÁNSKÝCH TANCŮ

pořádá
Liga lesní moudrosti
v tělocvičné škole na Černém Mostě II. - PRAHA 9
každé úterý od 17.00 hod.
(SRAZ v 16.45 h. před školou)

S sebou přezuť - nejlépe mokasíny

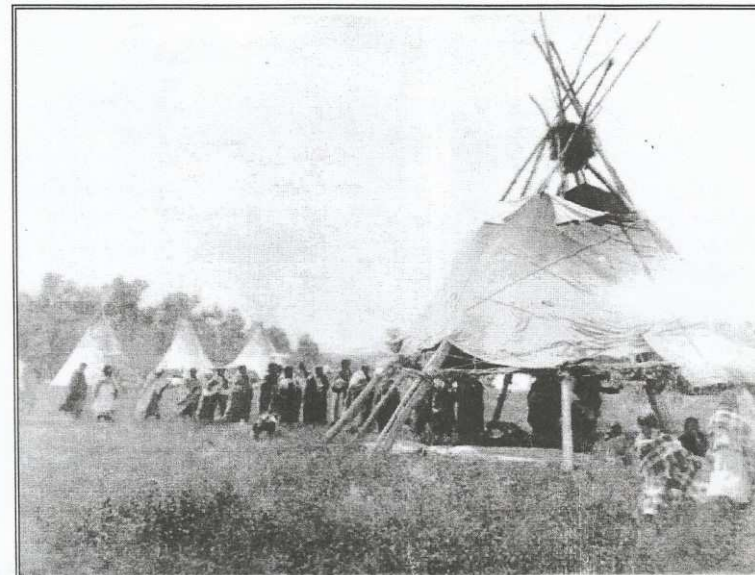
MŮŽETE SE NAUČIT:

- ♦ Tradiční i moderní indiánské tance a písně
- ♦ Výrobu tanečních kostýmů pod odborným vedením

Nejlépe budou vybráni k vystupování u nás i v zahraničí a mají možnost stát se členy taneční skupiny.

WHITE WAMPUM
BUS 141
Bryksova 958
Podřepčany

Ve dnech 11. - 13. dubna 2003 proběhne na Louce Mnoha Vos

ČADHANPI TAGLOHU SLAVNOST JAVOROVÉHO SIRUPU

Pátek - stavba tábora, zabydlování;

Sobota - dopoledne zahájení táboření, obřad přijímání do kmene Dvou Koňů a jeho rodiny;

- Dopoledne soutěže „Střelba o látku na košili“ a „Křesání o maso“
- Večer hostina rodiny Dvou Koňů, wačipe a Tanec Javorového sirupu;

Neděle - drobné úpravy na Louce Mnoha Vos + doplnění týpkových týčů;

Co se stylovosti týče prosíme každého, aby se jí přizpůsobil v rámci svých možností.

Na setkání se těší kmen Kangipi Ska - Bílé Vrány

9. Česká pow wow¹

Občanské sdružení Indian Corral Westerners International
Vás srdečně zve na

FESTIVAL SEVEROAMERICKÝCH INDIÁNSKÝCH TANCŮ

7. března 2009 - Kladno

KLADENSKÁ SPORTOVNÍ HALA - ul. Sportovců 817
CELODENNÍ AKCE, VSTUP MOŽNÝ OD 9:00 HODIN PO CELÝ DEN!
ZAČÁTEK TANČEČNÍCH SOUČTĚÍ - GRAND ENTRY: **13:00 hod.**

TANEČNÍ SOUČTĚŽE S MEZINÁRODNÍ ÚČASTÍ • PRODEJNÍ STÁNKY S INDIÁNSKOU TĚMATIKOU •
PRESENTACE ČESKÝCH INDIÁNŮ • VYSTAVA REZBÁŘSKÝCH PRACÍ S INDIÁNSKÝMI MOTIVY •

Více informací najdete na www.powwow.cz

Tato akce podpořilo statutární město Kladno • **KLADNO** www.mestokladno.cz
Zajímá tě kultura severoamerických indiánů? • Indian Corral Westerners International • www.indiancorral.cz
Čištění prachu a nádobí • píleřská kabin • Seznam Ameriky • POŠLESTVÍ SVĚTA V KRUHU • tel: 766 489 01 01

VSTUPNÉ: 150 Kč
děti do 15 let ZDARMA!

¹ Fotografie, leták a nálepky z archivu autorky.

10. Fotografie z táboření²

² Fotografie a kapesní kalendář „Support of living history” z archivu autorky.